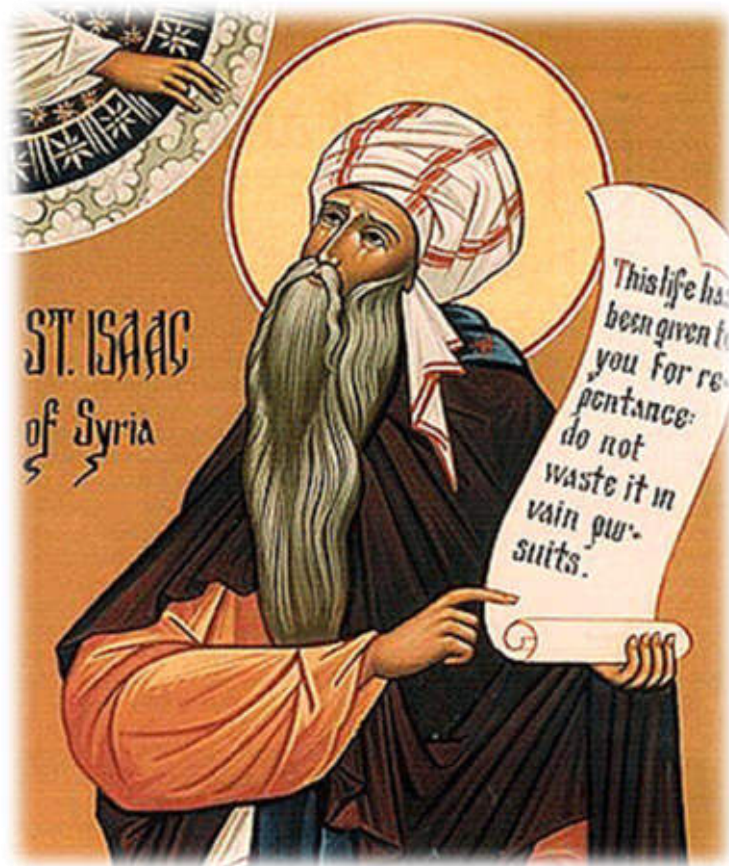

Στις θλίψεις να εμπιστευόμαστε στη σοφία και στη
δύναμη του Θεού.
του Αγίου Ισαάκ του Σύρου.

Στις θλίψεις να εμπιστευόμαστε στη σοφία και στη δύναμη του Θεού

1. Ούτε οι δαίμονες, ούτε τα θηρία που βλάπτουν τους ανθρώπους, ούτε οι κακοί άνθρωποι μπορούν να εκπληρώσουν το θέλημά τους, ώστε να αφανίσουν και να καταστρέψουν τους άλλους, **αν δεν το επιτρέψει ο Θεός**, που κυβερνά τον κόσμο, και αν δεν **ορίσει μέχρι πιο σημείο μπορούν να βλάψουν**. Γιατί ο Θεός δεν επιτρέπει να ενεργούν με απεριόριστη ελευθερία· γιατί αν γινόταν αυτό, δε θα μπορούσε να επιβιώσει κανένα ζωντανό πλάσμα. Ο Κύριος δεν αφήνει τα κτίσματά του να τα πλησιάσει η δύναμη των δαιμόνων και των κακών ανθρώπων και να τα βλάψουν κατά το θέλημά τους. Για τούτο να λες πάντα στην ψυχή σου: **Έχω φύλακα το Θεό, που με φυλάει, και κανένα φθοροποιό κτίσμα δεν μπορεί να παρουσιασθεί μπροστά μου, παρά μόνο αν έχει την άδεια του Θεού**. Πίστεψε ακόμη πως δεν τολμούν ούτε να φανούν στα μάτια σου, ούτε να σε κάνουν να ακούσεις με τ' αυτιά σου τις απειλές τους. Γιατί, αν είχαν άδεια από το Θεό να ενεργούν απεριόριστα το κακό,

δε θα χρειάζονταν τα λόγια τους για να σε φοβίσουν, αλλά θα εκπλήρωναν κατ' ευθείαν το έργο τους σύμφωνα με το θέλημά τους.

Και πάλι να λες στον εαυτό σου: Εάν είναι θέλημα του Κυρίου μου να εξουσιάσουν το πλάσμα του οι πονηροί δαίμονες και άνθρωποι, κι αυτό το δέχομαι με χαρά, σαν τον άνθρωπο που δε θέλει να καταργήσει το θέλημα του Κυρίου του. Και έτσι στους πειρασμούς σου θα γεμίσεις από χαρά, γνωρίζοντας με βεβαιότητα ότι σε κυβερνά και σε κατευθύνει μέσα στους πειρασμούς το νεύμα του Κυρίου. Λοιπόν, στήριξε την καρδιά σου έχοντας εμπιστοσύνη στον Κύριο, και μη φοβηθείς ούτε από φόβο νυχτερινό, ούτε από βέλος που εκτοξεύεται την ημέρα γιατί λέει η Γραφή πως η πίστη του δικαίου στο Θεό εξημερώνει τα άγρια θηρία και τα κάνει σαν τα πρόβατα. (12).

Να ευγνωμονούμε το Θεό για τις θλίψεις και να τις υπομένουμε με χαρά, γιατί μας αγαπά ο Θεός.

2. Ο Θεός πολλές φορές παραχωρεί να δοκιμασθούν οι ενάρετοι ασκητές με την έλλειψη των υλικών αγαθών και αφήνει, όπου και να βρίσκονται, να ξεσηκωθούν πειρασμοί εναντίον τους, και (οι πειρασμοί) τους πληγώνουν με σωματικές αρρώστιες, όπως τον Ιώβ, και τους βάζουν στη φτώχεια και στον κίνδυνο του αφανισμού από ανθρώπους αποστάτες, και τους κάνουν να υποφέρουν χάνοντας αυτά που έχουν αποκτήσει. Μόνο στις ψυχές τους δεν πλησιάζει καμιά βλάβη. Διότι **δεν είναι δυνατόν, όταν βαδίζουμε στο δρόμο του Θεού, να μη μας συναντήσουν δυσάρεστα πράγματα και καταστάσεις**, και το σώμα μας να μην ταλαιπωρείται με αρρώστιες και κόπους, και να μένει ανενόχλητο, αν βέβαια αγαπήσουμε τη ζωή της αρετής. Ο άνθρωπος που περνάει τη ζωή του κατά το αμαρτωλό του θέλημα, που κυριεύεται από φθόνο ή κατάγίνεται με τον αφανισμό της ψυχής του ή με κάτι άλλο που τον βλάπτει, αυτός ο άνθρωπος καταδικάζεται από το Θεό. Εάν όμως, ενώ βαδίζει στο δρόμο της αρετής, και ζει κατά το θέλημα του Θεού μαζί με πολλούς άλλους που κάνουν τον ίδιο αγώνα, συναντήσει κάτι δυσάρεστο και λυπηρό, δεν είναι σωστό να ξεστρατίσει από το δρόμο της αρετής' απεναντίας, **πρέπει να δεχθεί το πράγμα με χαρά και χωρίς να το ξεετάζει με μεμψιμοιρία, και να ευχαριστήσει το Θεό που του έστειλε αυτή τη χάρη.** Να τον ευχαριστήσει ακόμη που αξιώθηκε να πέσει σε δοκιμασία για την αγάπη του και να γίνει **συμμέτοχος των παθημάτων των Προφητών και των Αποστόλων και των άλλων Αγίων**, που υπέμειναν τις θλίψεις χωρίς να ξεστρατίσουν από το δρόμο του Θεού, είτε έρθουν οι πειρασμοί από τους ανθρώπους είτε από τους δαίμονες είτε από το

σώμα του. Διότι χωρίς την άδεια και την παραχώρηση του Θεού δεν είναι δυνατόν να τον βρει ο πειρασμός, που θα γίνει γι' αυτόν αφορμή της κατά Θεόν ζωής. Δεν είναι δυνατόν ο Θεός να ενεργήσει διαφορετικά, για να ευεργετήσει αυτόν που θέλει να είναι κοντά του παρά να επιστρέψει να δοκιμαστεί για την αφοσίωσή του στην αλήθεια του ευαγγελίου. Κι αυτό, επειδή από μόνος του ο άνθρωπος δεν μπορεί να γίνει άξιος της μεγαλοσύνης της αρετής και, για ν' αποκτήσει τις θείες ευεργεσίες, δεν μπορεί να μπει σε θλίψεις από μόνος του και, ακόμη, να χαρεί γι' αυτές, χωρίς να έχει το χάρισμα της υπομονής από το Χριστό. Αυτό το μαρτυρεί και ο άγιος απόστολος Παύλος. Διότι τόσο μεγάλο είναι αυτό το πράγμα, δηλ. να ετοιμάζεται κάποιος να υποστεί θλίψεις γιατί ελπίζει στο Θεό, ώστε φανερά το ονομάζει χάρισμα· διότι λέγει: «Σε σας δόθηκε το χάρισμα όχι μόνο να πιστεύετε στο Χριστό, αλλά και να υποφέρετε γι' αυτόν» (Φιλιπ. 1, 29). Και, όπως ο άγιος απόστολος Πέτρος έγραψε στην επιστολή του, «όταν υποφέρετε για τη δικαιοσύνη, είστε μακάριοι, διότι έχετε γίνει κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού» (1Π. 3,14). Λοιπόν, δεν είναι σωστό να χαίρεσαι όταν όλα πάνε καλά, ενώ στις θλίψεις και στις στενοχώριες να κατσουφιάζεις και να σκέφτεσαι (για τις θλίψεις) ότι είναι ξένες προς το δρόμο του Θεού. Διότι από την αρχή του κόσμου και από γενεάς εις γενεάν το δρόμο του Θεού τον βαδίζουν οι άνθρωποι με το σταυρό και το θάνατο.

(Από το βιβλίο: “Ανθολόγιο από την ασκητική εμπειρία του Αγίου Ισαάκ του Σύρου”. Ερμηνευτική απόδοση – επιμέλεια, Κωνσταντίνου Χρ. Καρακόλη, Δρος Θεολογίας, Φιλολόγου).

(Πηγή ψηφιακού κειμένου: orp.gr, Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

Αναδημοσίευση από: <https://alopsis.gr/στις-θλίψεις-να-εμπιστευόμαστε-στη-σο/>

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>